

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 11. Hic liquido constat, quod ait Isaias: dabit impios pro sepultura Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](#)

minea longo tempore morari; sunt in sepulchro: Donec asteratur cibum, non evigilabit, nec consorges de somno suo. (loquitor Iob) *vbi confitentia est domini omnia viventia:* quod D. Augustus subtiliter expendit declarans illud: *Sepulchra dicens sermonem illorum in aeternum: Vnde possunt debentque homines sibi effodere sepulchra, & hoc quanto sunt auctoritate digniores tanto incumbit illis haec adscire studiorum.* ut Iob affirmat de Regibus: *Qui adhuc sibi soli suos, id est sepulchra: qua solo ibidem illos relinquent;* nec aliquid sibi quispiam debet censere magis proprium, quam sepulchrum. Quocirca Abraham magnus ille proavis credentium, licet intelligens le peregrinum esse super terram, noluerit in illa possidere vel pallium pedis sibi proprium, ut notat D. Stephanus: *Nec pauperrimum pedis, sibi tamen propria probataque pecunia comparauit a filio.* Hunc agnum sibi posteriorque fuit in iis sepulchri. Insum est ut qui tam diuino hic manuorum sit tempore, dominum sibi compareret, & habitaculum edificaret. Christus non longam in sepulchro tracturus est moram, non ultra triduum, & hoc quidem non integrum; unde non necesse erat ut proprium effoderet sibi mausoleum.

D. A. V. C.
a Ser. 133. cii. T. 10.
b Ser. 58.
cii.
3. p. 9. 51.
a. 1. ad 4.

Omnia haec ingeniosè terseque scribit D. Augustinus, & ex verbis D. Ambrosij: Ut quid ergo in proprio sepulchro, qui in se propriam mortem non habebas? Ut quid illi tumulus in terra, cuius sedes manebat in ecclis: Ut quid illi sepulchra quicunque tantum temporis spatio non tam in sepulchro iacet, quam velut in letto conguenit? Quod autem nonnunquam esset, idem confirmat D. Thom. si vanoque fuisse antiquum, in quo & alii sepulti fuissent, dubium Iudei obicebile, quoniam esset, qui à mortua resurrexisset, & qui in sepulchro remansisset. Et quoniam Christus unus de monumento surrexisset, dicentes hoc factura virtute alius corporis sancti ibidem sepulchrum, quod Christi corpus attingeret sad vitam resuscitaret, si ut factum legitimus, in cadavere illo projecto in sepulchrum Elisei, eius contactu si vita revixit. Quod in petra conclusum fuerit, cunctum solidum est argumentum: si namque fuisse in terro effossum, calumniarentur illud de sub terra erum. Quod si de lapidibus ecclis extricatum fuisse exprobaretur, neque in aliquo inde eruisse sibi que ad ingressum preparasse. Excaueatur igitur in petra, ut nec agere quis possit cuniculos, nec illud ingredi nisi cum evidenti ruptura. Deinde quod fuerit inunctus copia myrra & aloës, ut linteum corpori mort-

mo firmiter conglatinaretur, idem confirmat si namque quisquam cadaver futare, nullo modo posset amiculum ferale à corpore distingue, nec nos sudarium, cui caput eius evanesceret, quoq[ue]cira remaneat ut cella Domini Resurrectionis irrefragabilis, sufficiat ut illum Sabaudie reddat felicissimum tan pericolo thesauro, & perpetuo illustrem miraculo lexum magnum adoluui ad ostante memorem moueri pro se impossibile, sollicitus reuertitur, cum enim tanto molis sit, nonne ha poterat nisi magno populi strepitu, & nonne eorum qui tam apertas habebant ares viles, qui vigiles adstabant monumento.

§. II. *Hic liquido constat, quod ait Iesus: ubi impios pro sepultura Christi.*

P otro præcipita eius argumenta colligimus ex impiorum actis, que vigiles adserunt pulchros, illudque signant. Hoc agne cordi habet ó impij: quanto namque hinc digerunt operi adanglati malitia vestra obsecrantur, tanto probans encendentis Christi resurrectionem. Omne quod agitur, & omnium probantur inuidices, quo manifeste Christi Resurrectionis confirmatur. Ad Salvatoris nostri probantur Resurrectionem, ne ecclasio reuocaretur hec omnia iuridica probatio. Primo: Christus vivere. Secundo: fuisse mortuus. Tertio: fuisse sepultus. Quartò: à nemine de sepulchro extractum. Vlximo: in eo amplius non esse. Omnes hos articulos volupterea diligentia affert. Primum: fateremur vestra corda: sumus quod fedulorū illi dixi abducunt. Secundum affertur iam non vires, sed loqui mortuus: *Aduic vivens:* non enim tam vivit, & dicente hoc poterant, quandoque patiens iuridicam instaurauerint informationem in morte per Centurionem, quem misericordia confirmationem. Tertium affertur: eum iam hoc in monumento recondimus: Pariter iam in illa non esse testimoni. Tandem per hoc quod agitur confirmatis à nemine fuisse ablatum, quod eis eius custodia incumbebat, & vigiles quod voluntis adhucibiles, & signavit filio comitatum.

Resurgens prodit: Dominus: die Dominus ante folis ortum, & hoc absque vlo strepiti reditum ultu, vel custodum, adserit tanta: *Venit Christi corpus surrexit gloriosum, de sepulchro profulit salvo signaculo, lapide immoto,* & in-

facta, sc̄ne illa obſtructione: corpori enim glorificato censetur esse proprietas ſubtilitatis.

Deinde deſcedit Angelus, & deſcenſus ſuo de

terre, colo terre monum excaſt: Et ecco terra mo-

num factum eſt magnum: Angelus enim Domini de-

fendit de caelo. Hunc Deus terre monum fieri

deceperat, qui prius fuit qui percepiebat, ut fi-

giles abducerentur, vel alii detinereantur, o-

mnis ea excaſtarentur, & ſeduli aduigilarent:

conſilio ſecundum enim eſt, vt fi quemcum vel aliqui rei

auctes præbeant attentas, primò vel altius incla-

men, vel brachio compellat, ve illi quod agitur di-

digerat attendat. Hoc terre mortuorum nūtias

urbium, omnes in lepulchrum oculos condi-

cunt: hoc namq; eorum cura ac follicundum co-

coſumtum era, & ecce confipitum Angelum,

ut accedens revolut lapidem: vnde patet, te-

lemon, quādam aperit monumentum, nec

ab iam corpi eſcē Salvatoris. Porro vt erat An-

gelus albus & ſplendens induitus, facies tamē

illius et fugor, terribilis emicabat, & quasi ra-

das ignos efflabat ad non leuem militiam cu-

litudine, fornicinem: vnde sic Euangelista:

Primum eius exterriti sunt custodes, & falli-

ſus viens mortui.

Si quando Angelus Domini conſolatetus Da-

niālem talis ei apparet, vt de ſi ipse fateatur:

Et non remansit in me fortisſimo, ſed & ſpecies

imminuata eſt in me, & emareui ne habui

quādam virtus. Quid in illis fieret ad quo-

rum terrarum, ne minime defendebat Ange-

lus, tamē terribilis apparebat, & quantum at-

bore coruus arguus incredibilitatem, & auge de-

laco illo, ipso illo non dignos expellens. Ex-

temi, & paxone conſernati fugam atripiunt

vel: Hierusalem, & que facia fuerant reſteſ,

erant oculi. Tunc illorum funus, qui

Chatham abominabantur, & nequitia diſparate

fun: hoc autem vniſe fatigunt, ut copiālām

cuſtodes pecuniam p̄ omniant, & largiantur:

Dico, que dormientiſſi, & furati ſunt

fun: Exclamat h̄c D. August. O vanitas vicien-

ti, vanitas, Si dormiebant cuſtodes, vnde ſcīt po-

terunt, que illam ſuferint de ſepulchro? An quid

habetur vigila male? O male, de que nouiſe cauſa di-

curi ſe iephobis: Dabo malos pro ſepulchra eius. O

male, & peccati: aut vigilabat, & cuſtodes de-

Gaudi, aut dormiebat & quid ſadūm ſi neſciis.

Melior implorabit quid Spiritus ſi per ſalmiālām mul-

tim, aut predicatoris. Cogitaverunt conſilia, que non

poterant ſuſſilare. Quoties pſaltes Regius can-

to, dom hanc expendit rationem: Sagittis parvulo-

A. 222. 3. in. 20.

D. 1. 210.

IV. 1. 210.

Joseph ab Ari-

macha de carce-

te ſolu-
todes, ergaſtuli adiuterunt: nec enim aliis vi-

giliis confidebant. Eadem hoīa, quā ſepulchri

cuſtodiis appariuit Angelus, alius etiam appa-

riuit Joseph, ariq; Christi amice integerissime,

exulta & iubila: iam etenim viuit à morte re-

fuerit a uſus: cumque ille iam à ſepulchro ſolutus

liberisque exierit, ratio poſtular, vt & tu de car-

cere iularis & granter carceris concutias pa-

rietes, Iolephum inde liberum eduxit & inco-

liuē. Non modicē turbati Iudai cuſtodes,

ceteris rei narrant nouitatem: & eadem tempe-

ſtate de his inter ſe loquenčibus ſuperuenienti-

milice cuſtodes lepulchri, & quā viderant ſu-

cerē manifestant. Malecicti illi proditores in

iplos inlūgunt milites, eos accutantes numeri-

bos, & pecunia corruptos, quodque ipsi con-

ſentientibus quipiam accedens inde Christi

corpus abſtulit: vnde aet̄ē minatur ſe co-

ram P̄laro querelas aduerſus eos depoſituros,

meritūque pecunia pleſſendos. Milites qua circa

Ioleph, hacta erant, intelligentes illis responden-

t. Veram eſt nos Clariſſi corporis vigiles ad-

ſtūſiſe, vos quoque Ioleph, carcere onciuū ſu-

cuſtodiſiſe: date nobis Ioleph, & nos vobis redi-

demus Chatham: Ecce quomodo, ſeū depre-

fumus, deſcernat: Vt illi machinas luas in aera

ce n̄ in euauile, & illas ſum diſperatas, flu-

uerunt agere cum cuſtodiis ac militeſ, vt

tamquam veram euulgarent in publicum, quod

iam illi aperiſſe fraudem & mendaciū eſſe con-

ſtabat, & eus quali mercatores emere volerunt

meſſandūque illis promiuentes danteſ.

que pecunia: Pecuniam copioſam: vt certo certus

affirmaret, ſe dormientibus cum à dīſcipulis 22.

clanculum accedentibus furto fulle ſublatum.

Tanquam quam volerunt: militeſ pecu-

niam numerantur, hac illis alio ingeffit, do-

ciū que illo, quod auro proprium agnolci-

mus vt expandit. D. Ambroſ. nota: Buvium

Philon quod eſt Oriū communis, ligare terram

, 1. Erig.

Heulach: Vbi eſt aurum optimū, & lapides

, 2. Iugū

prefoci. & aurum terra illius conuic eſt, & lapis

, 3. Iugū

carbunculus & lapis p̄fici. Non hoc graui ac

, 4. Tom.

A. 222. 3. in. 20.

V. inconfidemus dixit Sprigus S. Philon idem
Pecunia est ac Ortu communatio. Merito et illis communia-
tum, ut non teneantur promissorum patres, sed sit tu-
peruetum, ut dolo, ubi est aurum bonum. Vbi fulget auro
titus: oris sit communatio, cogito que se dicere dignum
omni. qd. album, cuius veritas patet in militibus sepulchri
coffedibus: Avaritia enim ita D. Ambros. fidem
frangit, ne teneat verborum implicacionem, ora-
menta quoque pretiosa monetam animamque com-
miserint: ut alius in pectora, aliud in sermoni sit.
D. Vi p. c. a. ita ipso D. August. verba in psal. 55.
Ab Ayg. hinc verba ponderantis. Inhabitabunt & ab-
stinent. Exponit primo: quod eriam sepulcro
in ps. ac mortuo domino talloquio aduersus cum re-
fles surtekerint: caro ipsius iam sepulta fuit, ope-
rata percutit. Parum est eos perpicio iudicio, co-
septulchro Secundum: Accepterunt pecuniam ut
monstrentur & dixerint. Cum dormiremus ve-
nerunt discipuli eius, & abiulerant eum. Tales
autem erant caeces iudei ut credierunt dicto omnia
incredibili. Crediderunt, resiliens dormientibus.
Aut falsum erat, quod dormierant, & mendacibus
crederemus debuerunt, aut verum erat quod dor-
mierant, & quod factum est nosterunt. Idem af-
terit in psal. 58. titulum: Ecce quales tales men-
daci contra veritatem produxerunt, interroga re-
fles dormientes, respondentes tibi, quid adiutum sit in
sepulchro: qui si dormiebant, unde fecerunt? & vi-
gilabant, fures quare non concuerunt?

Corrupit & perverterit illos, aucti denarios,
quem receptorunt, ex ea cauit illos oblati pecu-
nia, atque hac exortate veritatem Refutatio-
nis Domine celeste studuerunt. Salvatorem
capturi contractum inierunt cum iuda, quatenus
illum prius omnibus eorum tradidet, at-
tamen non omnem quam oportebat pecuniam illi
tradiderunt, sed de pretio reficerunt, & detra-
xerunt: hoc verba illa significant Evangelista:
Padi sunt pecuniam illi dare, & flaterunt originem
et argentes. Primo: pactum incautum mag. s. 1
minus, moe tenitorum & empiorum, & tan-
dem conuenienter cum iuda de pretio trinitatis
denariorum: erant etenim ipsa cupiditas &
avaria: unde quilibet decarius quem expe-
debat iudas erat quasi dens equalis rarus de mo-
laribus. Porro hic de pretio non altercaverunt,
non refundunt, sed militibus offerunt quantum
ipsi bene placuerit, & pleno pecunias effun-
dant marisque, (a) tantum ut illis incida-
cium vendent quod peccant, & maximam re-
ferebant: videbant enim si veritati fides adhibe-
retur, & pudore maximo confundendos, irri-
deatos & exhibilando*i*: & quodquid em-
Chritum moliti fuerant ad maiorem & cel-
er gloriam, & causis eius sollicitationem op-
probrium autem illis & maximam confu-
sionem. Impetravit est autem per hoc iniqui-
lud David oraculum, quod alias exprim-
mus, quod Domini huic egregie celestis hi-
umphum: Iubilate Deo sancta terra, plausu-
diese nomini eius: dat gloriam laudis. Dis-
cipe Deo: quoniam terribilis sunt operae Dom-
ini: in multitudine virtutum tua magnificus
imperatur.

Huius misericordiae: eorum etenim nobis
minima studiaque omnia dissipata sunt, & relati-
bim illi s. ruin a malumque extremum: summa-
fluit era a facie ignis, sic precepsit peccatum & fa-
cie Dei: Cera que sortierat a locis & quan-
apparet liquefacta, quando ignis calorecessit
& effusa hinc illi capte velut aera diffusa: &
illos conspicio maestos: que digne radi-
ca sunt liquefacti in tunc paucam teles, &
cum populus essent optimi Deo virtus, ista
sit absque viribus infirmi, per omnes me-
desimos regionem, toro vagabundus ante hoc
Rege, ex lexi, orbis prophetis, vocis Sacrorum
facit his politus, altari temploque praecepit
Deo denique delinximus, & facie eius ex illi ap-
mulus, o: nescio quis certis formulis in al-
veariis, Cain metitio confundens, qui sic
Dei profugus, tonique exil obedi, timore & in-
mortis perclusus, sic effatur: Ecce ojet me hinc
a facie tua Ecce. Omnis qui invenitur me scelus meo:
Quod si in mundo super illes vivant, vobis Cain, ex domino sic hoc consilio, qui sic
Deus constituit, quatenus coram dispergit
perditione sit perpetuum, atque cedentibus
nequitiam quam committereat argumentum, qui
si quis videtur clare cognoscere triumphum
et nostri Dux illius simum.

§. 12. Victoria Resurrectionis Domini triom-
phi, ut iusti exultent, & cum illis
repalentur.

V Lxim videamus in cuius hic triumphi
redundet utilitatem: Et iusti exultant, &
exultent in confiteo Dei, & dilectione
legitimi. Confirmare per illos in commendatione
electorum, quoadquidem velox
declarat Apollolas, quod forcestat ad indicatio-
nem justificationem: Tradidit illi propter hanc.

(a)
Aboca de
recolet.